

**USTAVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
Trg Svetog Marka 4
10 000 Zagreb**

Predlagatelj: **SINDIKAT POLICIJSKIH SLUŽBENIKA HRVATSKE,**
Zagreb, Avenija Gojka Šuška 1, OIB: 77126867974, kojeg
zastupa Ivan Gržić, odvjetnik u Tus i Gržić odvjetničkom društvu
d.o.o. Zagreb, Ulica Baruna Trenka 5

**PRIJEDLOG ZA POKRETANJE POSTUPKA
ZA OCJENU SUGLASNOSTI S USTAVOM**

- članka I., II., III., IV., V., VI., VII., IX. i X. Odluke o uvođenju posebne sigurnosne mjere obveznog testiranja dužnosnika, državnih službenika i namještenika, službenika i namještenika u javnim službama, službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi te zaposlenika trgovačkih društava i ustanova (NN 121/2021)

I/ Podnositelj prilaže punomoć kojom opunomoćuje Ivana Gržića, odvjetnika u Tus i Gržić odvjetničkom društvu d.o.o. iz Zagreba da ga zastupa u ovom postupku pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske.

II/ Temeljem članka 38. stavka 1. i članka 33. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (pročišćeni tekst zakona NN 99/99, 29/02, 49/02) podnosi se prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske članka I., II., III.,

IV., V., VI., VII., IX., X. Odluke o uvođenju posebne sigurnosne mjere obveznog testiranja dužnosnika, državnih službenika i namještenika, službenika i namještenika u javnim službama, službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi te zaposlenika trgovačkih društava i ustanova (NN 121/2021) (dalje: Odluka) koju je dana 12. studenog 2021. donio i objavio Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske.

III/ Člankom I. Odluke propisano je:

„S obzirom na ubrzano širenje i povećani rizik prijenosa bolesti COVID-19, ovom Odlukom se radi zaštite pučanstva od zaraze i prijenosa te suzbijanja bolesti COVID-19, za vrijeme trajanja proglašene epidemije bolesti COVID-19, uvodi posebna sigurnosna mjera obveznog testiranja na virus SARS-CoV-2 (u daljnjem tekstu: testiranje) dužnosnika, državnih službenika i namještenika, službenika i namještenika u javnim službama (na koje se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama), službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi te zaposlenika trgovačkih društava i ustanova čiji su osnivači Republika Hrvatska ili jedinice lokalne i regionalne (područne) samouprave ili Republika Hrvatska ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave u njima imaju većinski udio i zaposlenika trgovačkih društava koja su u većinskom vlasništvu trgovačkih društava u kojima Republika Hrvatska ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju većinski udio (u daljnjem tekstu: osobe).

Ova Odluka primjenjuje se i na pripadnike Oružanih snaga Republike Hrvatske kao i na zaposlenike u zračnim lukama na području Republike Hrvatske.“

Člankom II. Odluke propisano je:

„Testiranje osoba iz točke I. ove Odluke provodi se prilikom dolaska na posao, najmanje dva puta u sedam dana.“

Člankom III. Odluke propisano je:

„Iznimno od točke I. ove Odluke, testiranje nije obvezno za osobe koje ispunjavaju uvjet cijepljenja ili preboljenja bolesti COVID-19, osim ako imaju znakove respiratorne infekcije, druge simptome ili znakove zarazne bolesti COVID-19.“

Člankom IV. Odluke propisano je:

„Osobe iz točke I. ove Odluke dokazuju da su testirane na virus SARS-CoV-2, odnosno da su cijepljene ili preboljele bolest COVID-19, predočenjem EU digitalne COVID potvrde ili predočenjem drugog odgovarajućeg dokaza o cijepljenju, preboljenju odnosno testiranju.

Osobe iz točke I. ove Odluke obvezne su EU digitalnu COVID potvrdu ili drugi odgovarajući dokaz o cijepljenju, preboljenju odnosno testiranju predočiti prilikom ulaska u službene prostorije na uvid osobi koju čelnik tijela, odnosno poslodavac za to ovlasti.“

Člankom V. Odluke propisano je:

„Obveza predočavanja EU digitalne COVID potvrde ili drugog odgovarajućeg dokaza o cijepljenju, preboljenju odnosno testiranju odnosi se i na sve stranke koje dolaze u službene prostorije u kojima rade osobe iz točke I. ove Odluke, sve pružatelje usluga koji pružaju različite usluge u tim prostorima ili su angažirani za određene poslove u njihovim prostorima ili druge osobe koje dolaze u njihove prostore po bilo kojoj osnovi.“

Člankom VI. Odluke propisano je:

„Osobe iz točke I. i V. ove Odluke koje odbiju testiranje odnosno odbiju predočiti EU digitalnu COVID potvrdu ili drugi odgovarajući dokaz, ne mogu ulaziti i boraviti u službenim prostorijama.“

Člankom VII. Odluke propisano je:

„Činjenicu da su testirane na virus SARS-CoV-2, odnosno da su cijepljene ili preboljele bolest COVID-19, osobe iz točke I. i V. ove Odluke mogu dokazivati predočenjem drugog odgovarajućeg dokaza, i to:

– da su preboljele bolest COVID-19 i dijagnoza im je postavljena na temelju brzog antigenskog testa unazad 12 mjeseci, dokazuju potvrdom liječnika primarne zdravstvene zaštite koju isti izdaje na temelju nalaza brzog antigenskog testa

– da su imale dijagnosticirane COVID bolesnike u obitelji i imale su s tim oboljelima kontakte, proglašavane su takozvanim vjerojatnim slučajem te im bolest nije dijagnosticirana laboratorijskim testom, dokazuju potvrdom liječnika primarne zdravstvene zaštite o preboljenju unutar 12 mjeseci, a na temelju medicinske dokumentacije

– da im je bolest COVID-19 dijagnosticirana PCR testom prije više od 6 mjeseci, a manje od 12 mjeseci, dokazuju potvrdom o preboljenju izdanom od liječnika primarne zdravstvene zaštite ili nalazom PCR testa ne starijim od 12 mjesec

– da su preboljele bolest COVID-19, a bolest im je dijagnosticirana PCR-om, BAT-om ili su bili vjerojatni slučaj, a cijepljene su jednom dozom cjepiva unutar 8 mjeseci od preboljenja te nije prošlo više od 12 mjeseci od primitka prve doze mogu dokazati potvrdom liječnika primarne zdravstvene zaštite o preboljenju ili nalazom pozitivnog PCR testa i potvrdom o cijepljenju jednom dozom cjepiva protiv bolesti COVID-19 pri čemu je datum cijepljenja unutar 8 mjeseci od preboljenja, a nije prošlo više od 12 mjeseci od cijepljenja.“

Člankom IX. Odluke propisano je:

„Ova Odluka ne primjenjuje se:

– na zaposlenike zdravstvenih ustanova, trgovačkih društava koje obavljaju zdravstvenu djelatnost i na privatne zdravstvene radnike, na prijem pacijenata u zdravstvene ustanove, trgovačka društva koja obavljaju zdravstvenu djelatnost i kod privatnih zdravstvenih djelatnika te na zaposlenike u djelatnosti socijalne skrbi, na koje se primjenjuju posebne odluke

- na studente prilikom boravka u prostorima visokih učilišta osim ukoliko visoko učilište ne odluči drugačije
- na učenike prilikom boravka u prostorima škola i odgoj-no-ob-razovnih ustanova
- na osobe mlađe od 16 godina
- na osobe koje dovode dijete ili učenika u dječji vrtić ili osnovnu školu ili ustanovu za odgoj i obrazovanje djece i adolescente s posebnim potrebama
- na osobe koje prate osobu koja se ne može brinuti za sebe
- na osobe koje u poslovnice Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje dolaze podići svoju EU digitalnu COVID potvrdu
- na osobe čija je prisutnost nužna u zakonom propisanim postupcima pred pravosudnim, državnim i drugim tijelima
- na korisnike poštanskih usluga koji moraju preuzeti pošiljke čije nepreuzimanje bi imalo pravne posljedice
- na osobe kod kojih postoje kontraindikacije za cijepljenje ili za dovršetak cijepljenja bilo kojim cjepivom protiv COVID-19, a što se dokazuje liječničkom potvrdom.“

Člankom X. iste Odluke propisano je:

„Osobe iz točke I. V. ove Odluke testiranje mogu obaviti u ovlaštenoj ustanovi ili laboratoriju.

Popis ovlaštenih ustanova i laboratorija objavljuje se na mrežnoj stranici Ravnateljstva civilne zaštite.

Iznimno od stavka 1. ove točke testiranje je moguće obaviti i u službenim prostorijama ukoliko je čelnik tijela, odnosno poslodavac u mogućnosti organizirati testiranje vlastitim resursima ili ugovoriti uslugu s ovlaštenom ustanovom ili laboratorijem.

Ako čelnik tijela, odnosno poslodavac organizira testiranje vlastitim resursima potvrde koje će izdati temeljem takvog testiranja važe samo za ulazak u službene prostorije.

Čelnik tijela, odnosno poslodavac obvezan je osobama iz točke I. ove Odluke, koje podnesu zahtjev, refundirati troškove testiranja za potrebe dolaska na posao.“

IV/

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

IV.a.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Napominjemo kako je sloboda jedna od najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj je za tumačenje Ustava. Provedbu te najviše ustavne vrednote vezano za konkretnu problematiku valja promatrati i kroz odredbe iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske kojim je propisano da građani Republike Hrvatske imaju sva prava i slobode, neovisno o njihovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili

socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama i da su svi pred zakonom jednaki.

[REDACTED]

[REDACTED]

Međutim, iz javnih istupa donositelja Odluke, konkretno ministra unutarnjih poslova i člana Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske dr. sc. Davora Božinovića, proizlazi kako je motiv za donošenje predmetne Odluke nedostatan broj osoba u Republici Hrvatskoj koje su se cijepile protiv virusa COVID-19. Tako je isti, koji je *de facto* u poziciji zakonodavca, dana 14. studenog 2021. za Jutarnji list izjavio „da su se poštivale mjere i da se cijepilo više ljudi, ne bi bilo potrebe za covid potvrđama“ iz čega jasnim proizlazi kako je jedini razlog za donošenje predmetne Odluke nezadovoljavajući broj osoba cijepljenih protiv virusa COVID-19 u Republici Hrvatskoj.

Napominjemo kako za takvo stajalište, koje je u izravnoj vezi s osporavanim člancima predmetne Odluke, nema bilo kakvog znanstvenog utemeljenja, te se okolnost posjedovanja EU digitalne potvrde niti u kojem slučaju ne može dovesti u vezu sa zdravstvenim stanjem bilo koje osobe, a osobito se putem iste potvrde ne može detektirati da li je konkretna osoba nositelj ili prijenosnik virusa COVID-19.

Naime, u jednom od najuglednijih znanstvenih časopisa na svijetu - The Lancet izašlo je istraživanje koje ukazuje kako učinkovitost cjepiva vrlo značajno blijedi kroz vrijeme. To istraživanje potvrđuje tezu kako se pogrešno osloniti na sustav „covid propusnica“ ukoliko se želi zaustaviti brzo širenje zaraze, a za što se kao novu strategiju odlučila i hrvatska vlada kroz donošenje predmetne Odluke. U istraživanju "Effectiveness of Covid-19 Vaccination Against Risk of Symptomatic Infection, Hospitalization, and Death Up to 9 Months: A Swedish Total-Population Cohort Study" švedski znanstvenici tvrde kako se nakon određenog vremena kod pojedinih cjepiva više uopće ne može detektirati učinkovitost po pitanju zaštite od zaraze, a sve nakon što su obradili kohortu od čak 842.974 parova cijepljenih i necijepljenih kako bi usporedili učinkovitost cjepiva. U navedenom znanstvenom radu navodi se da su cijepljeni nakon sedam mjeseci jednako zaštićeni od SARS-CoV-2 infekcije kao necijepljeni.

Slijedom toga napominjemo kako u Republici Hrvatskoj EU digitalnu potvrdu može izvaditi svaka osoba koja se cijepila s dvije doze dostupnog cjepiva, s izuzetkom cjepiva Johnson&Johnson, te ista potvrda građanima Republike Hrvatske omogućava da budu izuzeti od predmetne Odluke sukladno odredbama iz čl. III. i IV. iste Odluke.

Međutim, članovi Stožera su imali dostupno posljednje istraživanje koje je izvršeno na uzorku od čak 842.974 parova cijepljenih i necijepljenih parova, te je i pored toga donesena ovakva činjenično i znanstveno neutemeljena Odluka u dijelu koji se odnosi na posjedovanje EU digitalne potvrde, jer istu može posjedovati i osoba kojoj je proteklo više od 7 (sedam)

mjeseci od primanja druge doze cjepiva, kada je po rezultatima ovog istraživanja ista osoba nezaštićena kao i osoba koja se uopće nije cijepila. No i pored toga, osoba koja je sukladno rezultatima znanstvenog rada nakon 7 (sedam) mjeseci nezaštićena te slijedom toga može oboljeti od „korona virusa“ i biti nositelj i prijenosnik virusa COVID-19, shodno odredbama predmetne Odluke može se slobodno kretati i vrlo vjerojatno prenositi virus ukoliko posjeduje EU digitalnu potvrdu, a što sve predstavlja svojevrsni *non sense*.

Laičkim rječnikom kazano, osobe za koje postoji mogućnosti da su oboljele od virusa COVID-19 no pri tom su imatelji EU digitalne COVID potvrde, mogu nesmetano koristiti sve javne usluge bez bilo kakvog ograničenja te samim tim među pučanstvom širiti isti virus, a što im sve omogućuje osporavana Odluka.

Sukladno čl. 16. Ustava Republike Hrvatske određene slobode i prava se mogu ograničiti zakonom, da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. No, iz prakse Ustavnog suda Republike Hrvatske, i to presude U-III-4997/2013 proizlazi kako ograničenje koje je određeno zakonom može biti samo iznimka koja se temelji na izričitoj ustavnoj ovlasti i legitimnom cilju ograničavanja te ograničenja moja biti razmjerna potrebama za ostvarenje ciljeva. Intencija je zakonodavca vezano za donošenje predmetne Odluke da se proširi uporaba EU digitalnih potvrda, koje se dobivaju između ostalog nakon što se određena osoba cijepi, a za koju okolnost je ustanovljeno da nije garancija zaštite od zaraze i prijenosa navedene zarazne bolesti, te stoga predmetno ograničenje nema legitiman i znanstveno utemeljen cilj i u koliziji je s recentnom praksom Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Pored toga, u članku IV. iste Odluke navodi se kako „EU digitalnu COVID potvrdu ili drugi odgovarajući dokaz o cijepljenju, preboljenju odnosno testiranju predočiti prilikom ulaska u službene prostorije na uvid osobi koju čelnik tijela, odnosno poslodavac za to ovlasti.“ dok je odredbom iz članka V. iste Odluke između ostalog propisano kako se „obveza predočavanja EU digitalne COVID potvrde odnosi i na sve stranke koje dolaze u službene prostorije...“ a koje odredbe su u koliziji s člankom 37. Ustava Republike Hrvatske kojim se svakom jamči sigurnost i tajnost osobnih podataka.

S tim u vezi, navedenu ustavnu odredbu treba promatrati u vezi s odredbama Zakona o zaštiti prava pacijenata (NN 168/04, 37/08; dalje: ZZPP), konkretno člankom 23. stavak 1. istog Zakona kojim je propisano da je jedno od pacijentovih prava u ostvarivanju zdravstvene zaštite jest i pravo na pristup medicinskoj dokumentaciji, koji se temelji na pravu pacijenta na obaviještenost o svom zdravstvenom stanju te se ističe da je to strogo osobno pravo te da je pacijent jedini ovlašten koristiti se s tim pravom. Nadalje, shodno odredbama istog Zakona pacijent ima pravo na povjerljivost podataka koji se odnose na stanje njegova zdravlja sukladno propisima o čuvanju profesionalne tajne i zaštiti osobnih podataka. Nastavno, prema članku 21. Zakona o liječništvu (NN 121/03, 117/08, dalje: ZL) sve što liječnik sazna o pacijentu koji mu se obrati za liječničku pomoć, a u vezi s njegovim zdravstvenim stanjem, mora čuvati kao liječničku tajnu i može je otkriti samo uz odobrenje pacijenta, te se istom Zakonu ističe da samo liječnik, uz određene iznimke, ima pravo na pristup takvim informacijama.

Slijedom toga nespornim proizlazi kako su odredbe iz čl. IV. i V. Odluke u evidentnom nesuglasju s člankom 37. Ustava Republike Hrvatske te podredno odredbama Zakona o zaštiti prava pacijenata kao i Zakona o liječništvu, iz razloga jer će gotovo sve osobe koje budu od 16.

studenog 2021. pristupale javnim tijelima morati pokazati isprave koje se odnose na njihovo zdravstveno stanje osobama koje nisu liječnici, te na taj način javno prikazati informacije koje se tiču njihovog zdravstveno stanja a koji podaci će se dalje obrađivati na nepoznat način, a što predstavlja grubo kršenje prava na tajnost osobnih podataka.

IV.b. Odredbom iz točke II. iste Odluke propisano je da se testiranje osoba iz točke I. ove Odluke provodi prilikom dolaska na posao, najmanje dva puta u sedam dana. Točkom X. iste Odluke navodi se na koji se način i gdje se osobe mogu testirati, u ovlaštenoj ustanovi ili laboratoriju, te da po potrebi poslodavac može organizirati testiranje vlastitim resursima.

S tim u vezi ističemo kako je rubriciranom odredbom zanemarena temeljna svrha članka 3. Ustava Republike Hrvatske a to je socijalna pravda.

Naime, cijene testova na virus COVID-19 sukladno uputi Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo od 9. lipnja 2021. iznose, za test na SARS-Cov-2 RT-PCR 390,00 kuna, serološki test za dokaz antitijela 200,00 kuna te brzi antigenski test na COVID-19 jedinična cijena 150,00 kn. Napominjemo kako su cijene istih testova u privatnim poliklinikama u mnogome veće i kreću se do 800,00 kuna po testu.

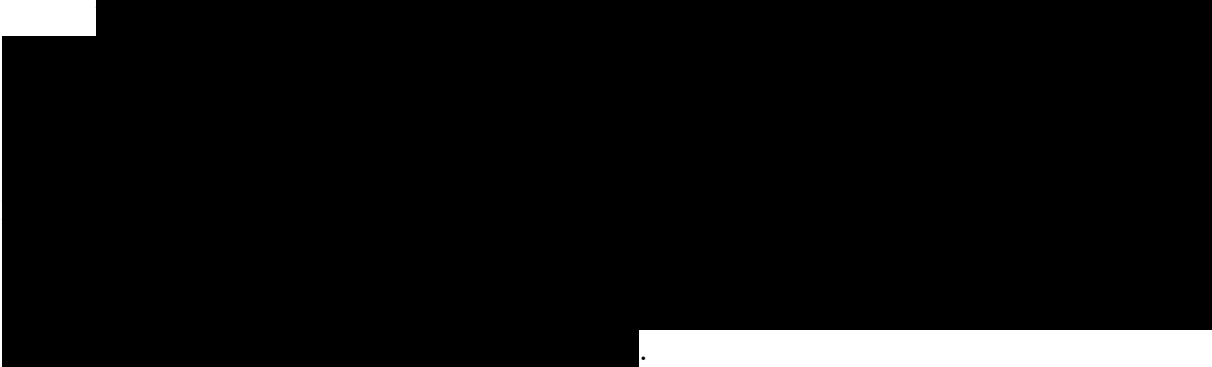
Dakle, radi se o neprikladno visokim cijenama za hrvatske standarde, osobito uzimajući u obzir da je člankom II. Odluke propisano da se osobe moraju testirati dva puta tjedno ukoliko žele koristiti usluge javnih tijela, što bi u prosjeku iznosilo 3.120,00 kuna troškova mjesečno samo za PCR testiranja po jednom građaninu Republike Hrvatske.

[REDACTED]

[REDACTED]

Nadalje, u istoj se odredbi navodi kako poslodavac može organizirati testiranje vlastitim resursima, no s tim u vezi predlagatelj napominje kako je predmetna Odluka objavljena tek dana 12. studenog 2021. a stupa na snagu već 16. studenog 2021. te je stoga iluzorno očekivati da je bilo koji od poslodavaca u nešto više od tri dana, a od toga su dva dana vikenda, uspio nabaviti odgovarajući medicinsku opremu za testiranje svojih djelatnika.

[REDACTED]

V/ Predlagatelj osobito osporava članak IV. Odluke kojim je propisano da „Osobe iz točke I. ove Odluke dokazuju da su testirane na virus SARS-CoV-2, odnosno da su cijepljene ili preboljele bolest COVID-19, predočenjem EU digitalne COVID potvrde ili predočenjem drugog odgovarajućeg dokaza o cijepljenju, preboljenju odnosno testiranju.“ a koja odredba je pravno neodrživa zbog evidentnog nesuglasja s nizom ustavnih odredbi.

Osporavanim člankom osobe koje iz bilo kojeg razloga ne posjeduju ili ne mogu posjedovati EU digitalnu potvrdu ili drugi odgovarajući dokaz, ne mogu ulaziti u službene prostorije, čime su suprotno odredbama iz čl. 3. Ustava Republike Hrvatske stavljene u nejednak položaj u odnosu na građane koji navedene isprave posjeduju. Time se na izravan način stvara privilegirani sloj društva na način da će posjednici navedenih isprava koristiti sve mogućnosti sustava koje su prije 16. studenog 2021. bile dostupne svima i koje se odnose na normalno funkcioniranje društva i pojedinaca, a što će samo produbiti podjele u društvu i stvoriti međusobnu netrpeljivost između osoba koje posjeduju „covid propusnice“ i onih koji ih ne posjeduju, a što bi u naravi mogao biti opasan presedan.

Predmetni članak treba promatrati u duhu Zakona o suzbijanju diskriminacije (NN br. 85/08, 112/12, dalje: ZSD) te stoga napominjemo kako navedeni Zakon zabranjuje postupanje kojim se osoba stavlja ili je bila stavljena ili bi mogla biti stavljena u nepovoljniji položaj od druge osobe u usporedivoj situaciji, a koje postupanje je uvjetovano jednom ili više diskriminacijskih osnova iz članka 1. stavka 1. Zakona te postupanje kojim naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa stavlja osobe u nepovoljniji položaj zbog neke od diskriminacijskih osnova, osim ako se takva odredba, kriterij ili praksa mogu objektivno opravdati zakonitim ciljem, a sredstva za njihovo postizanje su primjerena i nužna.

Pored toga, člankom 14. Ustava Republike Hrvatske propisano je kako građani Republike Hrvatske imaju sva prava i slobode, neovisno o njihovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama. Svi su pred zakonom jednaki.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Nadalje, članak VII. Predmetne Odluke eklatantan je primjer neusklađenosti predmetne odredbe s člankom 55. Ustava Republike Hrvatske kojim se jamči da svatko ima pravo na rad i slobodu rada kao i da svako slobodno bira poziv i zaposlenje i svakome je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost.

Provedbom osporavane odluke, sve osobe koje ne posjeduju ili ne mogu posjedovati naznačene isprave ili nisu izuzete od primjene iste Odluke sukladno članku IX. iste, neće imati pravo na rad i slobodu rada.

Naime, socijalna država je ona država koja je na sebe preuzela odgovornost osiguranja temeljnih egzistencijalnih uvjeta svojih građana, dok je socijalna pravda jedna od najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske. Člankom 23. točka 1. Opće deklaracije o ljudskim pravima propisano je da svatko ima pravo na rad i na slobodan izbor zaposlenja, na pravedne i povoljne uvjete rada i na zaštitu od nezaposlenosti.

Provedbom osporavane odluke, sve osobe koje su zdrave, koje nisu prijenosnici virusa COVID-19, koje se ponašaju odgovorno, vode računa o vlastitom zdravlju, ishrani i imunizaciji, neće moći pristupati u službene prostorije niti će u istim moći raditi ukoliko su tu zaposlene.

Takav propis, osim što je u koliziji s odredbama iz čl. 55. Ustava Republike Hrvatske i članka 23. točka 1. Opće deklaracije o ljudskim pravima, je u suprotnosti s recentnom sudskom praksom Ustavnog suda Republike Hrvatske koja se odnosi na dostupnost radnog mjesta pod jednakim uvjetima.

[REDACTED]

Dakle, po mišljenju predlagatelja, radi se o neodrživoj odredbi uslijed čije provedbe postoji realna bojazan da će doći do paralize sustava u osobito osjetljivim djelatnostima kao što su policijska služba, vojska, vatrogasna djelatnost i sl. te bi zbog nemogućnosti pristupa na posao navedenih službenika i djelatnika životi ljudi i opstojnost imovine od 16. studenog 2021. mogli biti dovedeni u pitanje.

[REDACTED]

V.a.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

VI/

Krajnje je nejasan i nedefiniran dio članka IX. iste Odluke u kojem se navodi da se ista Odluka ne odnosi „na osobe čija je prisutnost nužna u zakonom propisanim postupcima pred pravosudnim, državnim i drugim tijelima“ obzirom nije definirano koje bi to osobe bile, te je stoga isti članak u nesuglasju s odredbom iz članka 29. Ustava Republike Hrvatske.

Člankom 29. Ustava Republike Hrvatske propisano je:

„Svatko tko je osumnjičen ili optužen zbog kaznenog djela ima pravo:

- na pravično suđenje pred nadležnim sudom ustanovljenim zakonom;
- u najkraćem roku biti izviješten o razlozima optužbe što se diže protiv njega i o dokazima koji ga terete;
- na branitelja i nesmetano općenje s braniteljem, i s tim pravom mora biti upoznat;

- da mu se sudi u njegovoj nazočnosti, ukoliko je dostupan sudu, te da se brani sam ili uz pomoć branitelja kojega je sam izabrao.

Okrivljenik i optuženik ne smije se siliti da iskazuje protiv sebe ili da prizna krivnju.

Dokazi pribavljeni na nezakonit način ne mogu se uporabiti u sudskom postupku.“

Slijedom toga, nejasno je hoće li se konkretno na odvjetnike/branitelje u kaznenim i prekršajnim postupcima koji ne posjeduju EU digitalnu COVID potvrdu primjenjivati odredbe iz članka VI. osporavane Odluke ili su isti izuzeti od navedenog sukladno odredbama iz članka 29. st. 3. Ustava Republike Hrvatske. Dakle, radi se o evidentnoj pravnoj neusklađenosti i nedorečenosti predmetne norme koja je od ključne važnosti za funkcioniranje odvjetničke djelatnosti koja je ustavna kategorija sukladno članku 27. Ustava Republike Hrvatske.

Pored toga, nejasno je na koga se odnosi nužna prisutnost u postupcima pred pravosudnim, državnim i drugim tijelima obzirom je odredbama iz članka 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske svima omogućen pristup sudu.

Nadalje, nije jasno definirano niti hoće li pravosudni policajci koji dovode okrivljenika na sud iz istražnog zatvora moći pristupiti sudu bez gore naznačenih isprava obzirom isti nisu obuhvaćeni člankom 29. Ustava Republike Hrvatske no njihova prisutnost u sudnici je nužna radi osiguravanja reda, mira i sigurnosti te prevencije bjekstva okrivljenika.

Daljnje nelogičnosti predmetne odredbe ogledaju se u tome da je istim člankom propisano da se navedena Odluka ne primjenjuje „na korisnike poštanskih usluga koji moraju preuzeti pošiljke čije nepreuzimanje bi imalo pravne posljedice.“

Vezano za poštanske usluge Sudu ukazujemo da određene osobe ne snose posljedice isključivo nepreuzimanjem određenih pošiljki nego i propuštanjem slanja određenih pošiljki u zakonom određenom roku. S tim u vezi ističemo kako privatne osobe kao i njihovi opunomoćenici odvjetnici ili druge osobe, u zakonom određenom roku moraju podnositi prigovore, odgovore na tužbe, odgovore na optužnice, žalbe, prijedloge, zahtjeve i sl., te bi u slučaju propuštanja slanja pošiljki s predmetnim sadržajem za iste korisnike poštanskih usluga nastupile pravne posljedice.

Nejasno je stoga iz kojeg se razloga napravila distinkcija između preuzimanja i slanja određenih poštanskih pošiljki obzirom i u jednom i drugom slučaju mogu nastupiti pravne posljedice po korisnike poštanskih usluga.

Stožer je predmetnim norminiranjem iskazao elementarno nepoznavanje tijekom određenih pravosudnih i drugih postupaka kao i nepoznavanje načina rada odvjetnika u Republici Hrvatskoj.

Obzirom na brojne nejasnoće vezane za predmetnu Odluku, osobito članak IX., navodimo kako načelo pravne izvjesnosti, kako je uvodno rečeno, traži da su zakonske i pravne posljedice izvjesne za adresate pravne norme, tj. primjerene njihovim legitimnim očekivanjima u neposrednoj primjeni zakona. Budući da to načelo zahtijeva da zakon bude jasan i precizan, kako bi se spriječila svaka arbitrarnost i neizvjesnost adresata pravne norme u pogledu krajnjeg

učinka zakonskih odredaba koje se na njih primjenjuju, očigledno je da gore osporena zakonska odredba ne udovoljava tom zahtjevu obzirom ista obiluje nizom nejasnoća i nelogičnosti.

VII/ Zbog svih gore navedenih razloga, koji su po mišljenu predlagatelja od značaja za ocjenu stvari, predlaže se da Ustavni sud Republike Hrvatske pokrene postupak za ocjenu ustavnosti odredbi iz članka I., II., III., IV., V., VI., VII., IX., X. Odluke o uvođenju posebne sigurnosne mjere obveznog testiranja dužnosnika, državnih službenika i namještenika, službenika i namještenika u javnim službama, službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi te zaposlenika trgovačkih društava i ustanova (NN 121/2021) te nakon provedenog postupka temeljem članka 55. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske poništi ili podredno ukine ovim prijedlogom osporavane odredbe predmetne Odluke.

U Zagrebu, 15. studenog 2021.

Predlagatelj SINDIKAT POLICIJSKIH
SLUŽBENIKA HRVATSKE:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]